

DANE TECHNICZNE

Siatka stalowa wysokiej wytrzymałości DELTAX® G80/2

DELTA ® – Siatka stalowa wysokiej wytrzymałości ¹⁾	
Kształt oczek:	Romboidalny
Wielkość oczek:	$x \cdot y = 101 \cdot 175 \text{ mm (+/-3\%)}$
Średnica okręgu wpisanego:	$D_i = 82 \text{ mm (+/-3\%)}$
Kąt rozwarcia drutu oczka:	$\epsilon = 53^\circ$
Całkowita grubość siatki:	$h_{\text{tot}} = 8,0 \text{ mm (+/-1 mm)}$
Prześwit boczny:	$h_i = 4,0 \text{ mm (+/-1 mm)}$
Ilość oczek w pionie:	$n_i = 5,7 \text{ szt./mb}$
Ilość oczek w poziomie:	$n_q = 9,9 \text{ szt./mb}$

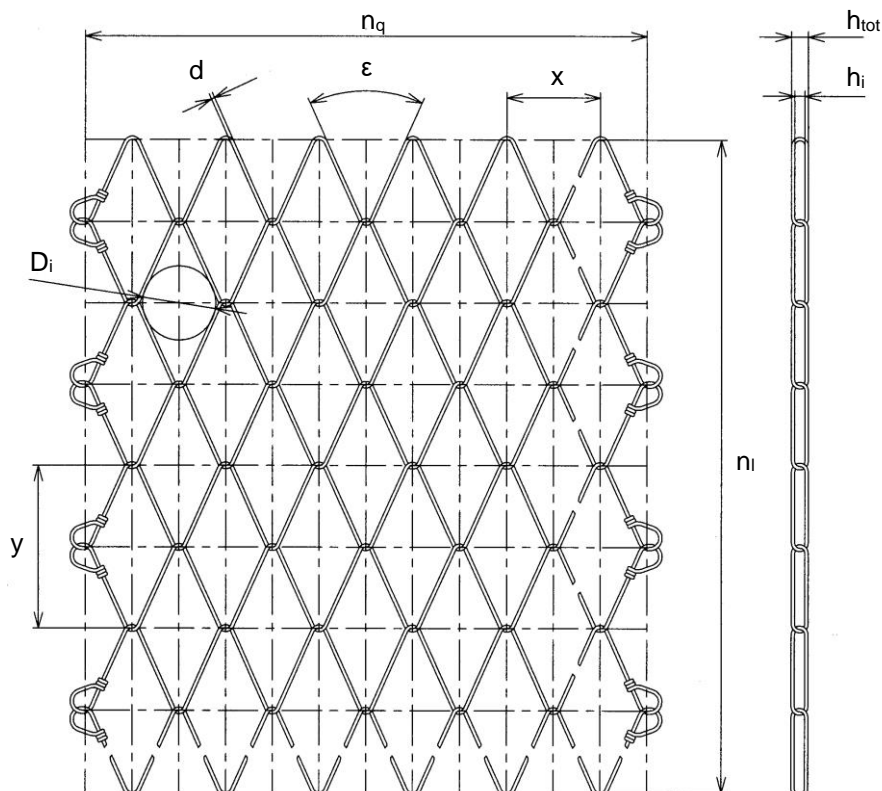
DELTA ® – Druć, z którego wykonano siatkę	
Średnica drutu:	$d = 2,0 \text{ mm}^{3)}$
Wytrzymałość drutu na rozciąganie:	$f_t \geq 1770 \text{ N/mm}^2^{4)}$
Materiał:	Stal wysokiej wytrzymałości
Wytrzymałość pojedynczego drutu:	$Z_w = 5,5 \text{ kN}$

DELTA ® – Ochrona antykorozyjna ⁵⁾	
Ochrona antykorozyjna:	GEOBRUGG ULTRACOATING
Skład chemiczny:	94,5% Zn / 5% Al + 0,5% dodatek specjalny
Odporność korozyjna: ⁶⁾	Rdzawe produkty korozji na 5% powierzchni po upływie > 2500 godzin, np. Galfan ok. 800 h

Nośność siatki	
Wytrzymałość na rozciąganie wzdłuż dłuższej przekątnej oczka:	$z_i \geq 53 \text{ kN/m}^{2)}$

- 1) zgodnie z EN 10223-6
- 2) zgodnie z raportem LGA 12/2009
- 3) zgodnie z EN 10218
- 4) zgodnie z EN 10264-2 / EN 10016-1 oraz -2
- 5) zgodnie z EN 10244-2
- 6) zgodnie z EN ISO 9227

DELTA ® – Standardowa rolka siatki	
Szerokość siatki:	$b_{\text{Roll}} = 3,9 \text{ m}$
Długość siatki w rolce:	$l_{\text{Roll}} = 30 \text{ m}$
Powierzchnia w rolce:	$A_{\text{Roll}} = 117 \text{ m}^2$
Ciężar na m ² :	$g = 0,65 \text{ kg/m}^2$
Ciężar rolki:	$G_{\text{Roll}} = 76 \text{ kg}$
Zakończenie krawędzi:	Zaplecione

DELTA® G80/2

Obrywy skalne, osuwiska, lawiny śnieżne oraz spływy gruzowe są zjawiskami nieprzewidywalnymi oraz sporadycznymi, wywołanymi różnorodnymi czynnikami, będącymi wynikiem działalności człowieka (prace budowlane, itp.) oraz/lub wynikiem zjawisk zachodzących w naturze (pogoda, trzęsienia ziemi, itp.). Ze względu na różnorodność tych czynników, nauka nie jest w stanie zagwarantować pełnego bezpieczeństwa osób i mienia. Jednakże, stosując prawidłowe zasady sztuki inżynierskiej w zakresie parametrów dających się przewidzieć lub zbadać oraz stosując odpowiednio zaprojektowane systemy ochronne na obszarach zagrożonych, można znacznie ograniczyć ryzyko uszkodzeń ciała i mienia. Aby zachować pożądany poziom bezpieczeństwa niezbędna jest okresowa kontrola oraz konserwacja takich zabezpieczeń. System ochronny może zostać uszkodzony w wyniku katastrofy naturalnej, założenia nieodpowiednich parametrów projektowych, niestosowania opisanych w projekcie standardowych elementów, systemów lub oryginalnych części zamiennych i/lub korozji (spowodowanej zanieczyszczeniem środowiska naturalnego, prądami błądzącymi bądź innymi czynnikami zależnymi bądź niezależnymi od człowieka).